

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 513

ĐOẠN HUỆ MẠNG CỦA NGƯỜI THÌ TỘI RẤT NẶNG

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Bảy ngày 08/05/2021.

Hòa thượng nói: ***“Phật pháp xem trọng Lão sư hơn Cha Mẹ vì Cha Mẹ sinh ra thân mạng của ta, còn huệ mạng của ta thuộc về lão sư. Huệ mạng quan trọng hơn thân mạng bởi vì huệ mạng là vĩnh hằng, thân mạng là sinh diệt”***.

Cuộc đời của Thầy 20 năm trước đây có thể nói là hành xử, làm việc với bản năng, không có sự kiềm chế. Sau khi gặp được Phật pháp, nghe hòa thượng Tịnh Không giảng, Thầy đã hoàn toàn thay đổi và làm theo. Người học Phật pháp thì mới biết được rằng vị Thầy cho chúng ta giáo pháp quan trọng hơn Cha Mẹ. Trong vô lượng kiếp đến nay, chúng ta sanh sanh diệt diệt, diệt diệt sanh sanh, chúng ta có biết bao nhiêu Cha Mẹ. Trong vô lượng kiếp đến nay, cơ hội gặp được một người Thầy sáng suốt là vô cùng hi hữu. Chúng ta đã gặp nhiều vị Thầy nhưng họ mờ mịt, họ dẫn mình đi đường vòng cho nên mình cũng mờ mịt. Nếu trong vòng sinh tử ấy, chúng ta gặp được vị Thầy sáng suốt thì ta đã có cơ hội thoát khỏi vòng sanh tử.

Trong Kinh nói: ***“Chúng sanh từ vô lượng kiếp, sanh ra chết đi, sanh ra chết đi, mỗi lần như vậy đều có Cha Mẹ. Nhưng gặp được một vị Thầy sáng suốt thì “bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”, trăm ngàn muôn kiếp khó gặp được”***.

Chúng ta được gặp rồi nhưng lại cảm cảm thấy dễ quá, có gì khó đâu! Chúng ta không trân trọng pháp duyên này. Trong vô lượng kiếp, chúng ta tạo nghiệp, thọ báo, rồi lại tạo nghiệp, thọ báo. Chúng ta tạo nghiệp ác thì nhận quả báo ác. Chúng ta tạo nghiệp thiện thì nhận quả báo thiện. Chúng ta dù tạo nghiệp thiện hay ác thì cũng đều thọ báo. Khi người giàu sang thọ báo thì họ thường mất đi cơ hội gặp được vị Thầy sáng suốt vì ham hưởng thụ, ăn sơn hào hải vị. Nhiều người giàu sang ăn uống với tâm vô cảm, họ ngồi ăn trong khi có những đứa bé đói khát khô gầy đứng bên cạnh. Có người ăn óc khi trong khi con khi còn đang sống. Trong khi đang họ ăn, con khi gào thét trên bàn ăn của họ. Có biết bao nhiêu chúng sanh khổ thấu tận trời xanh.

Có người đến thỉnh giáo Thầy. Hai đứa con của họ đều có hiện tượng bại não, bệnh càng ngày càng nặng. Họ làm nghề giết bò, kiếm được khoảng 3 đến 4 triệu mỗi ngày nhưng vẫn không có đủ tiền để chữa bệnh cho con. Thầy khuyên họ bỏ nghề sát hại chúng sanh.

Hòa thượng nói: **“Thế gian vô thường, cõi nước bất an”**. Có người ngổ ngáo nói rằng Hòa thượng Tịnh Không nói có đại nạn nhưng họ không thấy đại nạn. Báo chí nói Ấn Độ giai đoạn Covid hiện nay chính là địa ngục, cả người giàu và người nghèo đều tận cùng thống khổ. Chúng ta chệch lạc một vị Thầy sáng suốt khiến người ta không đến học, mãi mãi mê mờ, theo dòng sanh tử mà đọa lạc. Vậy thì tội của chúng ta nặng đến cỡ nào! Trong kiếp vĩnh hằng này, có mấy lần chúng ta gặp được vị Thầy sáng suốt giúp chúng ta giác ngộ, quay đầu? Cực kỳ hiếm! Tội làm người khác mất đi cơ hội gặp vị Thầy sáng suốt thì nhân quả vô cùng nặng nề! Chúng ta dùng tâm Bồ Tát của mình mà soi chiếu thì mới thấy nhân quả này rất đáng sợ.

Hòa thượng nói: **“Sao bạn nhân tâm thế!”**. Có rất nhiều người còn không muốn tạo cơ hội cho người khác có cơ hội được gặp vị Thầy sáng suốt. Đó là tâm xấu ác. Chúng ta cản trở họ, chỉ muốn họ phụng sự cho cái ta của mình thì nhân quả càng lúc càng lớn.

Trong **“Kinh Nhân Quả”**, Phật nói: **“Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả”**. Khởi tâm của các Ngài đều vì chúng sinh. Các Ngài toàn tâm toàn lực xả mình vì người. Chúng ta tưởng như ngây ngô thơ dại nhưng ngây ngô trong sự tính toán. Chúng ta rất thành ý, rất nhiệt tình nhưng vì để phục vụ cho bá đồ của mình chứ không phải vì thành toàn cho sự giải thoát của chúng sanh. Chúng ta tạo ra nhân cản trở họ thì sự đọa lạc của họ, mình phải lãnh đủ nhân quả.

Một lần Thầy giảng ở chùa Ngòi Hà Đông. Trước khi Thầy giảng, có người muốn gặp riêng Thầy. Thầy trả lời: **“Bây giờ tôi đã đến giờ giảng, lát nữa tôi giảng xong thì gặp tôi!”**. Cuối giờ họ tìm đến gặp Thầy. Gia đình họ có một người mẹ và hai vợ chồng. Người vợ thường xuyên bị nhập, khiến cả nhà rất khổ sở. Cô ấy chỉ vào chồng của mình và nói: **“Người này trước đây là Thầy của tôi. Người này trước đây đã tu hành rất tốt nhưng bây giờ không chịu tu! Vì người này không tu cho nên tôi phải phá người này”**. Thầy khuyên cô ấy: **“Đây là chùa do Sư Bà trụ trì. Chị nên phát tâm ở lại chùa mà tu”**. Cô ấy không đồng ý. Cô ấy do bị mất cơ hội giải thoát cho nên đã trở thành oan gia.

Nếu chúng ta có thể làm cho chúng sanh phát khởi tín tâm đối với giáo huấn của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền thì hãy làm ngay. Nếu họ không thoát khỏi vòng sanh tử thì họ sẽ tìm mình để thanh toán.

Hòa thượng nói: **“Vai trò của mình mà mình làm không tốt thì mình sẽ phải nhận nhân quả rất lớn. Chúng ta làm Thầy Cô giáo thì phải tận bổn phận của Thầy Cô giáo. Chúng ta làm giảng sư thì không phải là nói cho người ta để nghe để người ta cung phụng, cúng dường. Nhưng người thời nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên”**.

Nhiều người nghe Thầy giảng nhưng cảm thấy như bị mắng liền bỏ học, “*tốt nghiệp sớm*”. Rất nhiều người “*tốt nghiệp sớm*”. Thầy cố gắng trao truyền cho mọi người những đạo lý nhưng họ không tiếp nhận. Có người lúc đầu không chịu nghe lời khuyên bảo của Thầy, đến khi khổ quá thì họ quay lại gặp Thầy. Thầy bảo họ quý xuống để nghe Thầy nói, họ chịu quý ngay lập tức.

Chúng ta học Phật là để sửa lỗi của chính mình mà không chịu tiếp nhận giáo huấn để nhìn ra lỗi thì không thể sửa lỗi. Trong 1200 đề tài này, có hơn 200 đề tài Thầy tự ngồi một mình, tự phân tích cho mình nghe trước hai máy camera. Hai máy camera rất biết ngoan ngoãn nghe lời Thầy. Mọi người dần dần biết đến những đề tài Thầy chia sẻ, mong muốn được nghe nên Thầy mới mở Zoom. Mọi người nên hiểu rằng Thầy không mắng ai cả. Chúng ta đừng hiểu nhầm mà tội nghiệp! Chắc chắn rằng ngày nào Thầy còn hơi thở thì Thầy còn nói. Hôm qua Thầy vừa giảng được một lúc thì mắt không nhìn thấy gì nữa. Hóa ra Thầy bị trúng gió trong lúc lao động ngoài công trường xây dựng. Nhưng Thầy vẫn cố giảng đến hết bài. Hôm nay Thầy đã khỏe hơn rồi.

Hòa thượng nói: “*Người chân thật giác ngộ, chân thật có trí tuệ thì phải trân trọng. Tất cả tài vật thế gian có thể duy trì thân mạng của bạn nhưng thân mạng rất yếu mềm, không ổn định, bạn có thể ra đi bất cứ lúc nào. Huệ mạng mới là của báu. Huệ mạng vĩnh hằng, đi theo ta, không hề mất đi. Thân mạng là huyễn tướng. Huệ mạng là chân tướng. Thân mạng có sinh diệt. Huệ mạng không sinh diệt. Khi chúng ta tiếp nối giáo huấn của Phật Bồ Tát, tiếp nối giáo huấn của Thánh Hiền, giúp chúng sinh khai mở trí tuệ thì có công đức nào sánh bằng! Tiếp nối giáo huấn của Phật Bồ Tát, tiếp nối giáo huấn của Thánh Hiền là sự nghiệp bậc nhất. Người tiếp nối huệ mạng của Phật là người chân chính học Phật, không phải là nhà Phật học*”.

Chúng ta cần hiểu rằng: Tiếp nối huệ mạng của Phật không phải là ngồi trên tòa giảng Kinh thuyết pháp mà chúng ta phải thực hành theo lời dạy của Phật ngay trong đời sống của chính mình. Lời nói, hành vi của chúng ta chuẩn mực theo lời dạy của Phật Bồ Tát và Thánh Hiền thì mới chân thật là tiếp nối huệ mạng của Phật Bồ Tát. Nếu chúng ta không thật làm thì nghiệp quả gánh không hết.

Trong “*Bồ Tát Chí Nhạo Kinh*”, Phật nói: “*Thời kỳ Mạt Pháp, ma tử ma tôn dùng những mỹ từ của nhà Phật để lừa gạt chúng sanh, đôi khi họ lừa gạt chính mình mà không biết*”.

Có những người gắn biển “*Đạo tràng chuyên tu Vô Lượng Thọ*”, “*Đạo tràng chuyên tu Tịnh Độ*”, nhưng ở tầng trên là đạo tràng, còn ở tầng dưới là nhà hàng bán hải sản và rượu Tây, mà không biết có phải đúng là rượu Tây hay không. Chúng sanh vô minh ngu muội cho nên mới làm như vậy. Chúng ta không được lừa gạt chúng sanh, không được mượn giáo huấn của Phật Bồ Tát và giáo huấn của Thánh Hiền để trục lợi. Nhân quả đoạt huệ mạng của chúng sanh vô cùng khủng khiếp.

Trên Kinh Phật thường nói với chúng ta: “*Thà mất đi thân mạng này chứ không thể mất đi huệ mạng. Nếu mất đi huệ mạng thì vĩnh viễn trầm luân, không có cơ may giải thoát. Chúng ta đừng đoạn mất pháp duyên, huệ mạng của người khác!*”.

Hòa thượng nói: ***“Pháp thân huệ mạng là cơ hội học Phật vô cùng khó mà có được, trăm ngàn muôn kiếp mới có được. Bạn làm sao có thể nhẫn tâm làm cho cơ duyên học Phật & học đạo đức Thánh Hiền của người bị mất đi!”***

Phật nói: ***“Làm đoạn mất đi huệ mạng của người khác tội rất nặng, bị đọa vào địa ngục A Tỳ”***. Địa ngục A Tỳ khổ đau tiếp nối vô cùng vô tận.

Trong ***“Kinh Vô Lượng Thọ”***, Phật nói: ***“Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm. Cho dù chúng ta dùng tài vật bằng Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới để bố thí cũng không bằng nói cho người ta nghe một câu để người ta giác ngộ”***.

Thế mới biết công đức tiếp nối huệ mạng của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền lớn đến cỡ nào! Chúng ta cứ chân thành toàn tâm toàn ý mà làm. Cách đây mười mấy năm, Thầy từng nói vui rằng: ***“Người toàn tâm toàn lực vì chúng sanh nếu bị xuống địa ngục thì Diêm Vương cũng sẽ dành cho họ phòng có máy lạnh và thời gian ở địa ngục ngắn. Người tâm nhỏ hẹp, tâm sợ được sợ mất thì nếu bị xuống địa ngục, Diêm Vương sẽ dành cho họ phòng không có nhà vệ sinh và thời gian ở địa ngục dài”***.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!